

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Der er et par bemærkninger fra ministeren, jeg gerne vil sætte spørgsmålstegn ved. Ministeren talte om det ønskelige i at flytte en erhvervsudvikling ud på landet, hvor der jo boede nogle mennesker, og jeg forstod, at det var noget med strikke- og symaskiner, og at man, selv om man boede i Thyholm, godt kunne få lidt oplysning over EDB-anlægget om, hvad der skulle gøres med maskinen, eller få at vide, hvordan den skulle repareres, hvis den gik i stykker.

Jeg må sige til ministeren, at det ikke er den form for husflidsindustri eller husflidsarbejde, der skal bære Danmark ind i et århundrede med en helt ny teknologi, og ministeren må vel også betænke, at arbejde under de vilkår jo indebærer en fantastisk ensomhed for de mennesker, der således skulle sidde dér alene ude på landet og kommunikere med byen gennem et EDB-anlæg, eller hvad det nu var. Jeg har før set den slags skræmmebilleder stillet op, men det er da vel ikke noget, vi skal understøtte, eller noget, vi skal ønske. Det er et ganske lille mindretal i dette land, der kunne ønske sig at komme til at sidde alene hjemme hele dagen og arbejde uden det sociale samvær med andre mennesker.

Så har jeg endnu et spørgsmål, og det i anledning af ministerens bemærkning om, at der jo var en ledig bygningskapacitet ude på landet, som vi gerne ville have anvendt. Jeg synes også, det er godt at bruge ressourcerne. Men jeg vil spørge ministeren, om ministeren virkelig mente, at denne bygningskapacitet skulle kunne bruges til erhverv i videre forstand, for når jeg har spurgt vekslende miljøministre, har jeg forstået, at begrundelsen for at afvise at flytte industri og anden aktivitet af den art ud i de ledige landbrugsbygninger var, at det var alt for ressourcekrævende, fordi der så også skulle bygges et andet vejnet, da vejnettet ikke kunne bære en udnyttelse af den art, som fulgte med erhvervsliv i øvrigt. Man kunne ikke i øvrigt skaffe den støttestruktur, som var nødvendig for at få sådanne funktioner i gang derude, og det ville altså blive meget, meget dyrere, hvis man på den måde skulle splitte aktiviteten op og dele den ud. Det kan vel ikke være rigtigt, at vi skal bruge pengene på en sådan,

jeg tør næsten sige irrational anvendelse af ledige landbrugsbygninger.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for bemærkningerne til mit indlæg, men jeg synes ikke, ministeren helt havde forstået, hvad jeg mente med at trække miljøministeriets redegørelse om øst-vest-trafikken frem. Landsplanredegørelsen i almindelighed har en hovedtone i retning af, at alt er godt, og det, jeg synes der manglede og altså stadig væk mangler i landsplanredegørelsen, er det spørgsmål, som man stiller i planlægningen, nemlig: godt for hvem? Det får man et udmærket eksempel på, hvis man slår op på side 61 i den redegørelse, miljøministeriet har udsendt om øst-vest-trafikken, for dér siger man tingene ved deres navn. Der står således om befolkningen i Nordjylland, hvis man under nogle nærmere angivne forudsætninger, som bestemt ikke er urealistiske, etablerer en fast forbindelse, at så »vil det for det nordlige Jylland betyde, at barriererne bliver væsentligt større, end de er i dag.«

Se, det er planlægning at redegøre for konsekvenserne for hvem, sådan at man ikke bare tror, at alting er godt, sådan som nogle troede, da vi debatterede fast forbindelse forleden dag.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Der er god grund til fra CDs side at takke ministeren for de positive svar, der var på nogle af de spørgsmål, jeg stillede i mit indlæg, og i øvrigt misforstod jeg ikke ministerens svar vedrørende spørgsmålet om, hvilken form for arbejde der eventuelt kunne lægges i hjemmene i de mindre områder. Det er jo lykkedes at gøre det bl.a. i Japan, ikke med manglende socialt samvær til følge, men med en styrkelse af familiens sociale samvær og dertil mindskede sociale problemer til følge.

I øvrigt glæder jeg mig til fremtidige konferencer om delemner i forbindelse med landsplanlægningen.

Svend Erik Hovmand (V):